

Úvěrové financování dlužníka v insolvenčním řízení

Abstrakt

Tématem diplomové práce je úvěrové financování dlužníka v insolvenčním řízení. Byť lze říci, že v rodině tradičních institutů insolvenčního práva se netěší takovému zájmu jako jiné instituty, a nejde o téma, které by bylo v odborné literatuře hojně rozebíráno, má v našem insolvenčním právu své opodstatněné místo. Přináší dlužníkovi možnost získat nové peněžní prostředky, suroviny, energie, či jiný způsob plnění, které mají za cíl udržet či obnovit provoz jeho podniku. Věřitelům pak nabízí typicky vyšší míru uspokojení jejich pohledávek než konkurz, zejména proto, že právě takto získané peněžní prostředky mohou pomoci dlužníkovi generovat zisk, ze kterého budou jejich pohledávky uspokojovány.

Diplomová práce měla za cíl kriticky zhodnotit současnou právní úpravu úvěrového financování, doktrinárních výkladů tohoto institutu, rozhodovací praxe soudů a aktuálních otázek v globálním kontextu. Na základě analýzy těchto pramenů pak bylo cílem přinést návrh úpravy *de lege ferenda*.

Struktura diplomové práce je rozložena do úvodu a osmi kapitol rozčleněných do podkapitol a závěru. První kapitola se zabývá teoretickými východisky práce, zejména pojmem úpadku, úvěru a úvěrového financování. V kapitole druhé je vymezen účel insolvenčního práva, jeho základní zásady, které tvoří teoretický základ insolvenčního práva, a v odůvodněných případech je vymezena jejich reflexe do institutu úvěrového financování. Třetí kapitola přináší krátké shrnutí historie úvěrového financování v českém insolvenčním právu, a jeho teoretickou koncepci, zejména jeho teoretický účel. Tím končí část práce věnovaná teoretickému úvodu, a v dalších kapitolách je obsaženo jádro práce. Ve čtvrté kapitole práce detailně analyzuje znaky úvěrového financování, kterými dle zákonné úpravy jsou účel úvěrového financování, zákonem předvídaný typ smlouvy, dispoziční oprávnění osoby sjednávající úvěrové financování, souhlas věřitelského orgánu a obvyklé obchodní podmínky úvěrového financování. V této kapitole jsou řešeny zejména teoreticky zajímavé otázky smluv obdobných smlouvám o úvěru, souhlasu věřitelského orgánu, a podmínek úvěrového financování. V kapitole páté se práce věnuje majetku z úvěrového financování, kdy se zabývá majetkem získaným z prostředků z úvěrového financování. Kapitola šestá je další významnou kapitolou v kontextu práce, jelikož pojednává o pohledávkách z úvěrového financování, které mají povahu pohledávek za majetkovou podstatou, a za účelem motivace financíeru mají tzv. super-prioritní povahu, tedy dochází k jejich uspokojení přednostně. Kapitola sedmá přináší komparaci právní úpravy úvěrového

financování v České republice s úpravami Slovenské, Polské a Chorvatské republiky, jakožto zeměmi, které v posledních třech dekadách prošly obdobnou ekonomickou tranzicí jako Česká republika, a musely adaptovat svůj právní řád na principy fungování tržního hospodářství, insolvenční právo nevyjímaje. V kapitole osmé pak práce dává prostor úvahám *de lege ferenda*, které přinášejí mimo jiné polemiku s konceptem souhlasu s úvěrovým financováním.

Klíčová slova

úpadek; insolvenční řízení; úvěrové financování; debtor-in-possession financing